

Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten, og hvad de nu hed; det var ogsaa 10 Mill. Kr., det drejede sig om. Men under den radikale Regerings Styre steg Beløbet til 575 Mill. Kr. Da Loven om Indkomst- og Formueskat i 1902 var til Behandling, udtalte det daværende Medlem af Folketinget Ingvar Jensen, at han var ked af, at Loven gav for lidt, han kunde have ønsket, den havde givet mere. Et andet Medlem, daværende Folketingsmand Bluhme, udtalte, at han frygtede for, at denne Skat kunde anvendes saaledes, at den kom til at virke trykkende paa Befolkningen. Jeg vil nærmest tro, at Flertallet af Danmarks Befolkning vil give daværende Folketingsmand Bluhme Ret. Det var saadan en lille uskyldig Skatteunge, men da den voksede til, viste det sig, at den havde baade Næb og Kløer. Nu vil man maaske sige, at den nuværende Regering ikke tænker paa at dreje paa Skatteskruen i den foreslaaede Jordskyld, at den foreslaaede Beskatning af 1,5 p. m. vil blive overholdt. Det tror jeg ogsaa vil ske, saa længe den nuværende Regering sidder. Men jeg er ikke sikker paa — og hvem vil garantere derfor? —, at Skatten ikke den Dag, der sidder en anden Regering, som ikke har noget imod at dreje paa Skatteskruen, kommer til at virke, som Hr. Bluhme sagde ved den anden Lovs Behandling, trykkende paa Befolkningen.

De to Jordvurderinger, som blev foretaget i 1916 og 1920, viser liden Grundighed, det ved alle vi, der kender en lille Smule til Forholdene; desuden viser de en stor Del Uensartethed, og det skal jo ikke styrke vor Tro paa Retfærdighedsprincippet. Da den radikale Regering i Marts 1920 forelagde Lovforslag om en Jordskyld, gik det ud paa, at Jordskylden skulde være 5 p. m. Dette Forslag fra den radikale Regering svækker ikke vor Frygt for, at hvis nærværende Lovforslag vedtages, vil Loven i en velmenende Ministers Haand en Gang i Tiden, maaske i en nær Fremtid, kunne benyttes til at lægge en tung Skattebyrde over paa en enkelt Klasse af Befolkningen, og det er det, vi ikke ønsker at være med til. Hvis der overhovedet skal være Tale om en Jordskat, synes jeg, at dette maa kræve en helt ny Jordbonitering, der giver et ensartet Grundlag for Beskatningen over hele Landet. Før den foreligger, mener jeg ikke, det Retfærdighedsgrundlag er til Stede, som er nødvendigt, for at man kan stemme for det foreliggende Lovforslag. Hvis dette Lovforslag bliver Lov, mener jeg, der gøres Uret mod Jordejerne, baade

de større og de mindre. Statskassen selv faar i Øjeblikket ingen forøget Indtægt, men Udviklingen kan føre med sig, at der lægges en ny Byrde saavel paa Landbruget i Almindelighed som paa de Jordarealer, der ligger i og omkring Byerne. Jeg maa derfor fraraade at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Dahlgaard: Den Tale, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen holdt i Dag, havde ikke ringe Interesse, ikke saa meget ved dens saglige Indhold, forekommer det mig, som ved den utvivlsomme Skræk, den var Udtryk for. Med Hensyn til den saglige Side af Sagen fremførte det ærede Medlem kun to Punkter. Det første var, at han ikke kunde gaa med til denne Beskatning, heller ikke principielt, fordi den førte Skatten over fra Bygningerne til Jorden. Det er dog en ejendommelig Ting at tænke sig, at netop i disse Dage, hvor det ærede Medlems Indenrigsminister indbyder Partierne til Forhandling om, paa hvilken Maade man bedst skal faa Byggevirksohmheden fremmet, netop i samme Øjeblik siger man, at man ikke kan gaa med til at lette denne Byggevirksohmhed for en Skat, som der ikke gives nogen Begrundelse for. Et andet Punkt: det er dog højst ejendommeligt, at i samme Øjeblik vi maaske staar i en begyndende Landbrugskrise, vender det ærede Medlem sig ud til det arbejdende Landbrug og siger til det: Jo mere intensivt I driver jeres Jord, jo større Forbedringer I gennemfører, jo større Bygninger det er nødvendigt at opføre, des større Skat skal der lægges paa dette intensive drevne Landbrug.

Den anden Begrundelse, det ærede Medlem fremførte, var med Henblik paa Byerne: Grundskylden vilde medføre større kasernemæssig Bebyggelse, og det ærede Medlem henviste i den Henseende til en Beretning, som vist havde foreligget i Boligkommissionen. Jeg tror, jeg tør sige, at enten er den Beretning forkert, eller ogsaa maa det ærede Medlem have misforstaaet den. Man kan ikke tænke sig den Mulighed, at en Grundskyld skulde føre til større kasernemæssig Bebyggelse. Det er lige det stik modsatte, der er Tilfældet, at rundt omkring alle Byerne ligger der et Bælte af Jorder, som, i samme Øjeblik der lægges Grundskyld paa dem, bliver betriet for Spekulation, bliver drevet ud til den have-mæssige Bebyggelse, som ærede Medlemmer sagde var saa sund. Naar det ærede Medlem var inde paa den Tankegang, maa det ligge i, at han har tænkt sig, at selv-